

Дарко Цвијетић

ПРОМЈЕНА ЛОЗИНКЕ

и ту се одмара сљепоочница, ослоњена на завјесу док гледам кроз прозор. птице
слијећући притисну јавор.

претиктакујем ти се у ручни сат
и замишљам како ти гријем руке.

мокра се одјећа с тих ријечи суши некачена, као кад се трула вишња игра
искрварености. кад си ушла у небо, чудно сам се тамним ципелама које је ангео
оставио испред.

као јабучје сјеменке, издвојиве за врт.
старим гранама мраз цури низ образ.
гркљани птица отупе, дан краћа за сјенку дворишта.
ријечи и снијег немају праг и врата им могу шкрипити с обје стране.
кад умреш нема несанице.
нема воде испод трепавица,
па сан не зна с које стране гори.

ЗЕЧЈИ НАСИП

Поплава однијела минско поље
И војничко гробље
Мине у гробље

Сада им нитко не смије прићи
Мирно тиктакају
По грудним кошевима умјесто срца

Данима након повлачења воде
Када су отишли деминери и ексхуматори
Ту смо налазили:

Остављена крила с тко зна чијег ангела
Исцијеђене детонаторе
Пливаћу кожицу међу прстима снајперисте
Људомрсних светаца осмијехе
Гуљене с фресака

Ордење с хероја
На врећи с пијеском

БАБЕЉ У БРЧКОМ

Н. и ја били зором сами у рову.
Мали се упишао, чим смо га заробили.
Залутао, нема ни деветнаест година.

Н. га ишамарао.
Ишла му крв на нос, па је и плакао и тресао се.
Н. га је ударао ногом, чизмом у главу.
Мали је пао у ров, кошуља му је била мокра од зноја.

Н. је прекјуче сахранио брата и мали је био та смрт. Зато га је ударао.

Ушао сам у кукурузе да не гледам.
Тамо сам сигурно и погинуо.

Када је трбухозборка
Из нашега циркуса била трудна,
Ексери јој звечали свуд око стомака.

ХАНА КАДА ЈЕ УМРЛА

С. су имали малоумног сина
Једном је Сњешку Бијелићу
Маказама одрезао од грања шишке
Сви су се смијали

На љето му једином
Руке биле хладне
Мајка му на бројаници оставила јагодице
Сад јој крв морају вадити из вене

Стакло локве с одразом одлазеће ласте
Уморно чека кап
Сњешка са маказе

НИЗ ПУТ, ПА ДОЉЕ

Аиди нашли старог
Само кост кажипрста
На табутићу прст кажипрст прстопис рукопис безноктна кошчица тате
Тако багер заграбио рекли јој то је терцијарна гробница трећипутпокапани
Сад тати мој пут показује прст у земљи рекла ми

Кошуљски се оковратник поцрњује масноћом врата
Не мораш се освртати низ пут ни за ким